

Gromadzenie skarbów

Motto:

„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój, tam jest i serce twoje” –
Mat. 6:19-21.

Co mamy rozumieć przez skarby, których nie należy gromadzić, a także skarby, które należy gromadzić w niebie?

Skarb jest to rzecz wielkiej wartości, do której przywiązuje się duże znaczenie i które zajmuje niepoczesne miejsce w naszym sercu – oto skarb, o którym mówi nasz Zbawiciel. Jako chrześcijanie winniśmy wiedzieć, że życie przyszłe ma większe znaczenie aniżeli jakiegokolwiek rzeczy tego świata. Osądźmy obiektywnie, „duchem zdrowego rozsądku” (2 Tym. 1:7) sprawy, które mają wysoką wartość w naszym życiu codziennym.

Pan nasz nie nauczał nigdy ekstrawagancji ani nie dawał instrukcji, by gromadzić wielkie bogactwa. Według nauki Pisma Świętego nie należy też zadłużać się, lecz raczej rozumnie układać swoje sprawy, by w potrzebach materialnych nie być zależnym od kogo innego. Oczywiście trzeba oceniać rzeczy według ich wartości istotnej, oceniać zawsze rzeczy duchowe ponad materialne, „bo gdzie jest skarb twój – tam jest i serce twoje”.

„Skarby na tej ziemi”, bogactwa, poważanie, rodzina,

interesy, mogą raptownie zniknąć; z chwilą śmierci tracimy z całą pewnością wszystko. „Jako nagi wyszedł z żywota matki swojej, tak się wraca, jako był przyszedł” (Kazn. 5:14; Ijoba 1:21; 1 Tym. 6:7). Pan Jezus chce nas szczególnie pouczyć, że nasze stanowisko w Królestwie będzie zależało od naszego przywiązania do rzeczy duchowych w naszym życiu. Najdroższy skarb dla chrześcijanina to być w społeczności z Bogiem i Jego Synem. Jest to skarb niewymowny, na którym winniśmy zawsze polegać. Tak długo, jak nasze serca do Niego należą, żaden wpływ tego świata – „mól i rdza” – nie mogą zepsuć ani ukraść naszego pokoju serca i ducha. Nasze przywiązanie do rzeczy duchowych, kultywowanych na tej ziemi, będzie skarbem w duchowym Królestwie.

Inny sposób gromadzenia skarbów w niebie stanowi służba naszemu Panu. Jakież będą dla nas te skarby, wdzięczność, miłość tych, którym pomogliśmy słowem zachęty do kontynuowania pielgrzymki po tej wąskiej drodze. Pomyślcie o wdzięczności tego, który usłyszał słowo Prawdy drogą ofiary Waszego pieniądza czy Waszego czasu.

Oto kilka małych przykładów, które mogą nas uprzedzić do Królestwa, lecz nie mogą iść za nami. Jeśli skarb nasz jest w niebie, to żadne rozczarowanie tego życia nie będzie mogło nas złamać. Powiedzmy sobie wraz z Jozuem: „Ja i dom mój będziemy służyli Panu” (Joz. 24:15).

„AURORE”

R-
„Straż”